

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande N:o 20/-30
med anledning av revisorernas till Ålands landsting in-
lämnade berättelse över granskningen av landskapets rä-
kenskaper och den ekonomiska förvaltningen för år 1929.

I avseende å avfordrat utlåtande över revisorernas ovannämnda berättelse får Utskottet främst framhålla, hurusom densamma, liksom tillförene, bär vittne om ett omsorgsfullt och grundligt arbete, för vilket Herrar Revisorer enligt Utskottets förmenande äro förtjänta av Landstingets erkänsla. Här nedan kommer Utskottet att i korthet redogöra för sin ståndpunkt till revisorernas anmärkningar.

Beträffande de av revisorerna gjorda kalkyler över inkomster och utgifter har Utskottet självfallet icke möjlighet att göra någon påminnelse, lika litet som de slutsatser revisorerna härutinnan kommit till kunna av Utskottet gendrivas, då ju desamma basera sig så att säga på det rent tekniska i bokföringen, uti vilket Utskottet ej haft tillfälle att fördjupa sig.

Vid granskningen av särskilda reseräkningar hava revisorerna, med hänvisning till §§ 9 och 10 i gällande resereglemente, gjort anmärkning därom, att vid korta resor timslagen för tjänsteresans vidtagande eller slut icke angivits å reseräkningen ävensom att uppgift saknats om anledningen till dyraste färd sättet under resa. Utskottet finner även för sin del anmärkningen befogad, ty såväl enligt lag som gällande praxis, åtminstone inom de centrala ämbetsverken i republiken, har det ansetts nödvändigt, att en tjänstemans reseräkning lämnar en fullt åskådlig och klar bild av den företagna tjänsteresan. Däremot kan Utskottet icke medgiva riktigheten av revisorernas uppfattning om viss återhållsamhet vis å vis reseutgifter i och för förvaltningsändamål, ty först och främst hava tjänsteresorna icke varit överhövan många under året och för det andra äro de till största nytta, enär muntliga förhandlingar och okulär besiktning i de flesta fall gagna mer än många och långa skrivelser; därjämte måste observeras att t.ex. varje beviljad ny- och betesodlingspremie föranleder minst tre resor av vederbörande tjänsteman.

Visserligen göra revisorerna icke något särskilt yrkande vidkommande Landskapsnämndens beslut att bevilja ett landskapsbidrag för byggandet av bygdevägen Flaka - Vessingsboda - Mönbacken i Lemland, men då de lik-

väl göra gällande, att Landskapsnämnden bort inhämta utredning om bevarande anförts över Landskapsnämndens beslut eller icke, torde det vara skäl att närmare redogöra för ärendets gång i Landskapsnämnden, av vilken anledning Utskottet inbegärt handlingarna i detsamma. Ur dessa framgår det utom annat varom ej nu är fråga, att Landskapsnämnden den 7 maj 1929 stämt fäst pluralitetens av vägdelägarna vid kungjort vägmöte fattade beslut angående anläggandet av ifrågakomma bygdeväg och att Landskapsnämnden den 4 juni samma år beviljat vägnämnden för denna bygdeväg, vilken nämnd begärt ett 17.000 mark stort bidrag, "7.000 mark för istandsättandet av vägen, vilket skulle utbetalas efter det vägen blivit avsynad och godkänd. Den 1 juli 1929 har av bonden Edvard Eriksson m.fl. inlämnats besvär över Landskapsnämndens beslut till Högsta förvaltningsdomstolen och den 20 därpåföljande augusti har Landskapsnämnden avgivit avfordrat utlåtande över besvären, härvid främst framhållande, att Landskapsnämndens beslut enligt särskilda lagrum måste anses såsom ett definitivt avgörande av frågan om byggandet av omförmälda väg. Genom Högsta förvaltningsdomstolens utslag av den 18 augusti 1930, som delgivits Landskapsnämnden den 6 sistlidna oktober, hava emellertid besvären blivit godkända. Den 27 november 1929 har Landskapsnämnden efter syn av ovannämnda anslag utgivit 2.500 mark och har innevarande år även samma belopp utbetalats; härutinnan har Landskapsnämnden på grund av sitt ovanciterade utslag enligt Utskottets åsikt icke kunnat annorlunda förfara. Slutligen förtjänar nämnas, att beaktad allaredan gjort förnyad anhållan om anläggning av bygdeväg från Vessingvägdelägarna i Vessingsboda till Mönbacken samt att Landskapsnämnden i anledning härav utlyst lagenligt vägmöte till den 13 instundande december.

Utskottet är med revisorerna ense därom, att momentet VII H.T. 1:7 för 1929 icke får belastas för ändamål, som redan förut finnes i utgiftsstaten representerat, men kan däremot icke biträda revisorernas uppfattning beträffande reseräkningarna för lantrådet och landskapskamreraren ävensom de tillkallade sakkunniga för inköp av s/s Borgholm, enär nämnda utgift uppstått enbart för åstadkommande av en förbättring i landskapsets sjökommunikationer. Att dessutom lantrådets och kamrerarens påtalande resa var av behovet påkallad finner Utskottet därav, att priset på s/s Borgholm enligt meddelande till Utskottet på grund av deras muntliga underhandling med rederiet kunde nedbringas med något över 50.000 mark.

Enligt lämnad uppgift av landskapskamreraren har den av Landskapsnämnden den 15 januari 1929 beslutna utgiften, 1.000 mark, för avloppsdikes utvidgning inom Strandäng odlingslägenhet påförts, såsom även Landskapsnämndens avsikt varit, allmänna kostnaderna å utgiftssidan av extraordinarie budgeten 1929. Utrycket i Landskapsnämndens protokoll "inkomsterna från jordegendomarna", som ju faktiskt ej är koncist, men enligt Utskottets sekreterares meddelande redan vunnit hävd inom Landskapsnämnden för att beteckna såväl inkomster som utgifter från dessa egendomar, torde endast böra uppfattas som en anvisning åt kamreraren; vid kontroll hade revisorerna bort observera, att posten ifråga blivit riktigt bokförd. Vid nämnt förhållande hade det synts Utskottet riktigare, om åtminstone detta bidragsbelopp icke hänförts under den mycket sägande rubriken: "Oriktigt använda anslag".

Rubriken: "oriktig lagtillämpning" har av revisorerna angivits för betecknande av förfarandet att inköpa 16 exemplar av en utfordringslära till Sunds lantmannagilles studiecirkel I och II. Detta sakförhållande, vilket även väckt Landskapsnämndens uppmärksamhet och framdeles förbjuddits, medgiver Utskottet. Men att betrakta såsom felaktig lagtillämpning nedsättning i stämpelskatt för biljetter till idrottsfester kan Utskottet för sin del icke godtaga, ty lika väl som att understödja något annat företag eller någon person kan en strävan att hjälpa en idrottsförening, som arbetar för folkets fysiska fostran, i närvarande tid betraktas såsom "välgörande ändamål". För övrigt har anmärkningen numera endast teoretiskt intresse, enär Landskapsnämndens rätt i nyssnämmt hänseende genom landskapslagen om stämpelskatt för Landskapsnämndens expeditioner samt för inträdesbiljetter till nöjestillställningar, utfärdad den 15 april 1930, upphört.

På grund av revisorernas utlåtande ävensom med hänsikt till de synpunkter Utskottet i anledning av revisionsberättelsen framhållit, får detsamma värdsammast föreslå

att Landstinget måtte bevilja lantrådet, Landskapsnämndens övriga ledamöter, kassaförvaltare och andra nämnden underlydande redogörare ansvarsfrihet för handhavandet av landskaps räkenskaper och den ekonomiska förvaltning-

gen under år 1929.

Mariehamn den 24 november 1930.

På Finans- och Ekonomiutskottets vägnar:

E. Blomroos

Wm. W. Becker

Uti handläggningen av förenämnda ärende hava deltagit ordföranden Blomroos, viceordföranden Törnroos samt ledamöterna Åkerfelt, Eriksson och Carl Nordlund.